

EIROPAS PARLAMENTS

2004

2009

Sesijas dokuments

14.5.2008

B6-0232/2008

REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

Noslēdzot debates par Padomes un Komisijas paziņojumiem,
ievērojot Reglamenta 103. panta 2. punktu,
iesniedza *Thierry Cornillet, Danutė Budreikaitė un Niels Busk*
ALDE grupas vārdā
par pārtikas cenu celšanos ES un jaunattīstības valstīs

Eiropas Parlamenta rezolūcija par pārtikas cenu celšanos ES un jaunattīstības valstīs

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā agrāko rezolūciju par barības un pārtikas cenu pieaugumu,
 - ņemot vērā 2007. gada 18. decembrī panākto Eiropas Konsensu par humāno palīdzību,
 - ņemot vērā 1996. gada Pasaules Pārtikas sammita secinājumus,
 - ņemot vērā kārtējās sarunas par Dohas Attīstības sarunu kārtu,
 - ņemot vērā Reglamenta 103. panta 2. punktu,
- A. tā kā pieprasījums pēc pārtikas pasaulē pieaug straujāk nekā piedāvājums, kas izskaidrojams arī ar to, ka iedzīvotāju skaita pieaugums jo īpaši veicina pieprasījumu pēc gaļas un piena produktiem un tāpat arī pēc dzīvnieku barības;
- B. tā kā pasaule ir strukturālu pārmaiņu radītas pārtikas krīzes priekšā, kas var ilgt vairākus gadus un skars miljoniem cilvēku, kam būs grūtības nodrošināt sevi ar pārtiku;
- C. tā kā pārtikas cenas strauji ceļas līdz ar degvielas un transporta izmaksām, krasī samazinot plašu sabiedrības slāņu jaunattīstības valstīs un pārtikas palīdzības aģentūru pirktspēju;
- D. tā kā daudzās valstīs pastāv nopietni iedzīvotāju sacelšanās draudi pēc sākotnējiem pārtikas nemieriem;
- E. tā kā pēc Pasaules pārtikas programmas (*WFP*) datiem tuvākajās nedēļās būs vajadzīgs papildu finansējums vismaz 500 miljonu ASV dolāru apmērā, lai īstenotu 2008. gadā paredzētās programmas;
- F. tā kā saskaņā ar Eiropas konsensu par humāno palīdzību, kas panākts 2007. gada 18. decembrī, Eiropas Savienība „vēlas parādīt apņemību sniegt humāno palīdzību, mobilizējot piemērotu finansējumu, kas balstīts uz civiliedzīvotāju vajadzību novērtējumu” (38. daļa);
- G. tā kā pēc Pasaules Bankas aprēķiniem cenu pieaugums par 7 gadiem aizkavējis nabadzības samazināšanas mērķu sasniegšanu;
- H. ņemot vērā to, ka pārtikas ražošanas attīstība dienvidos un lauksaimniecības pārorientācija ziemeļos ir savstarpēji saistīts process;
- I. tā kā pēdējo 40 gadu laikā pārtikas ražošana Āfrikā ir samazinājusies, tikmēr tādas valstis kā Ķīna ir kļuvušas par galvenajām pārtikas produktu importētājām;
- J. tā kā augsta naftas cena atstāj iespaidu uz visu pārtikas ķēdi, no mēslošanas līdzekļiem

līdz cenai, ko maksā galapatērētājs;

- K. tā kā klimatisko apstākļu radīts pārtikas krājumu deficīts (piemēram, Āfrikas dienvidu daļā 7 gadus valda sausums) un liels pieprasījums pēc biodegvielas ir izraisījis cenu kāpumu, nemaz nerunājot par arvien sīvāku konkurenci starp enerģijas un pārtikas ražotājiem;
- L. tā kā tādās valstīs kā ASV plaši piekoptā politika, kas veicina kukurūzas audzēšanu, lai no tās ražotu bioetanolu, tieši ietekmē lopbarības un pārtikas cenas un tā kā pieprasījums pēc pārtikas pasaulē aug straujāk nekā piedāvājums;
- M. tā kā Pasaules Bankas izsniegto aizdevumu īpatsvars lauksaimniecības nozarē no 1980. gada līdz 2007. gadam ir samazinājusies no 30 % līdz 12%; tā kā pašlaik tikai 4 % valsts palīdzības attīstības jomā ir novirzīti lauksaimniecībai, lai gan daudzās jaunattīstības valstīs 60–80 % iedzīvotāju ir atkarīgi no šīs nozares;
- N. tā kā pēdējās desmitgadēs lielo starptautisko institūciju piekoptā politika lauksaimniecības attīstības jomā sekmē tehnisko kultūru audzēšanu eksportam, kas nāk par sliktu pārtikas kultūrām, bet vēlāk nabadzīgajām valstīm tika liegta piekļuve godīgam tirgum,
 - 1. mudina ES pildīt pārtikas atbalsta saistības un aicina steidzami izstrādāt „rīcības plānu, kas aptver visu pasauli”, lai apgādātu valstis, kurām tas ir nepieciešams;
 - 2. lai izvairītos no neveiksmēm, aicina Padomi steidzami apliecināt savu apņemību sakarā ar Tūkstošgades attīstības mērķiem (TAM), atkārtoti apstiprinot finanšu saistības un pieņemot ES TAM darba grafiku Eiropadomes jūnija sanāksmē; šajā ES darba grafikā ir jānorāda konkrēti starpposma mērķi un pasākumi tādās jomās kā izglītība, veselības aizsardzība, ūdensapgāde, lauksaimniecība, izaugsme un infrastruktūra, kas ļaus līdz 2015. gadam īstenot TAM, lai cita starpā līdz 2015. gadam panāktu mērķi izskaust badu;
 - 3. aicina Komisiju un Padomi apsvērt iespēju palielināt pārtikas atbalsta budžetu 2008. un 2009. gadam un kopā ar Parlamentu strādāt šajā jomā; uzsver, ka šo palielinājumu nedrīkst panākt, samazinot humānās vai attīstības palīdzības budžetu;
 - 4. uzsver, ka, sadarbojoties pasaules mērogā, ir jāizstrādā makroekonomiskā pieeja un vajadzīgie stimuli, lai risinātu šo problēmu;
 - 5. pauž uzskatu, ka starptautiskajai sabiedrībai ir jābūt vienotai, lai novērstu radušos stāvokli, un jāspēj centieni cīņā pret strukturālajām pārmaiņām, kas izraisījušas šo krīzi;
 - 6. gaidot KLP „veselības pārbaudi”, aicina Komisiju padziļināti izpētīt pasaules tirgus tendences, tostarp arvien lielāku pieprasījumu pēc pārtikas jaunattīstības valstīs;
 - 7. atgādina, ka attīstības programmās kā prioritāti jāiekļauj nabadzīgo valstu patstāvība un pašnodrošinājums pārtikas apgādes jomā, un uzskata, ka reģionālā sadarbība ir prioritāra, risinot jautājumus saistībā ar pārtikas krājumiem, tirgus regulēšanu, sēklu un ūdens pieejamību;

8. uzskata, ka lauksaimniecībai un akvakultūrai ir jābūt attīstības stratēģijas stūrakmenim un visām valstīm ir jāīsteno lauksaimniecības reformas, lai padarītu pārtikas ražošanu efektīvāku;
9. pauž uzskatu, ka problēmu pašos pamatos nevar atrisināt pastāvīga humānā palīdzība, bet visu dalībnieku (ES, Pasaules Banka, SVF) un, pirmkārt, attiecīgo valstu rīcība, cenšoties noteikt lauksaimniecībai galveno vietu attīstībā;
10. atzinīgi vērtē Komisijas iniciatīvu izveidot mehānismu, kā krīzes skartajām valstīm piešķirt līdzekļus pārtikas produktu subsidēšanai, šādi novēršot ilgtermiņa atkarību no palīdzības;
11. aicina Komisiju un dalībvalstis arvien aktīvāk sekmēt otrās paaudzes bioenerģijas izmantošanu un ražošanu, kas paredz galvenokārt kūsmēslu, lauksaimniecības un mežsaimniecības atkritumu nevis primāro lauksaimniecības produktu pārstrādi;
12. aicina ASV, galveno etanola ražotāju no kukurūzas, ņemt vērā šīs politikas sekas visā pasaulē;
13. aicina steidzami noslēgt Dohas Attīstības sarunu kārtu, panākot līdzsvaru lauksaimniecības produktu starptautiskajā tirdzniecībā;
14. norāda uz finanšu un pārtikas krīzes savstarpējo saistību un nosoda starptautiskās spekulācijas; īpaši uzsver Indijas lēmumu apturēt dažu izejvielu tirdzniecību, lai nepieļautu pārmērīgas spekulācijas;
15. uzsver, ka ir svarīgi veikt pienācīgas investīcijas pētījumos, kas vērsti uz to, lai panāktu optimālu ražu visos pasaules reģionos;
16. cita starpā aicina īpaši uzmanīgi sekot ĢMO izstrādei un sabiedrības debatēm par šo jautājumu;
17. aicina Komisiju veikt visus vajadzīgos pasākumus, kas nodrošina ilgtspējīgu lauksaimniecības attīstību, kura ļauj ievērojami samazināt siltumnīcefekta gāzu emisiju;
18. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstīm, Pasaules Bankai, G8 valstīm un Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālajai Asamblejai.